

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XEObd/12/2021
Identifikačné číslo spisu: 5407209857
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:5407209857.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: K. I., nar. XX. W. XXXX., trvale bytom I., t. č. na neznámom mieste, o vymoženie 916,15 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 3Er/1957/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 20CoE/178/2012-45 z 13. marca 2013 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinný n e m á á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Dovoláním napadnutým uznesením č. k. 20CoE/178/2012-45 z 13. marca 2013 Krajský súd v Žiline ako súd odvolací potvrdil uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 3Er/1957/2007-22 z 15. augusta 2012 a účastníkom konania a súdному exekútorovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O. s. p.“), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O. s. p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

5. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 1Oboer/218/2013, 3Cdo/349/2012, 3Oboer/157/2013, 4Cdo/319/2012, 4Oboer/26/2014, 8ECdo/152/2014, 2ECdo/268/2014, 5Oboer/375/2013, 4Cdo/304/2012, 4Oboer/175/2013, 4Oboer/127/2013, 4Oboer/56/2013, 4Oboer/216/2013, 1Oboer/250/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Dovolací súd navyše k dovolacej námietke oprávneného o chýbajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu o jeho návrhu na prerušenie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., ktorý mal oprávnený podať po podaní odvolania, uvádza, že uvedený návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. nebol v predmetnom konaní podaný. Súčasťou odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 3Er/1957/2007-22 z 15. augusta 2012 bol návrh na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p., s ktorým sa odvolací súd riadne vysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia.

6. Osobitne k námietke oprávneného, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd nevytýčili vo veci ústne pojednávanie, aj keď podľa zákona tak boli povinné urobiť, najvyšší súd konštatuje, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31.12.2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade exekúciu zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. V tu posudzovanej veci však súd prvej inštancie rozhodol o zastavení exekúcie podľa ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Pri zastavení exekúcie podľa uvedeného zákonného ustanovenia, Exekučný poriadok nevyžadoval obligatórne nariadenie pojednávania v zmysle § 57 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2012, preto súd prvej inštancie nepochybil, keď pojednávanie nenariadil. Odvolací súd v danom prípade postupoval v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p., ak o odvolaní oprávneného rozhodol bez nariadenia pojednávania; nariadenie pojednávania bolo na úvahe odvolacieho súdu.

7. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnému v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.